

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ กลับประเทศ กรณีศึกษา : จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร คณะผู้วิจัยสามารถประมวลผลได้ ดังนี้

จังหวัดสมุทรสงคราม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 แสดงเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	10	40
หญิง	15	60
รวม	25	100

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับประเทศ กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม แสดงด้านเพศ พบว่าเป็นเพศหญิงมากที่สุดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ส่วนเพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40

ตาราง 2 แสดงอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	2	8.0
31- 40 ปี	11	44.0
41-50 ปี	9	36.0
51 ปีขึ้นไป	3	12.0
รวม	25	100.0

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับประเทศ กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม แสดงด้านอายุ จากจำนวนผู้ตอบ

แบบสอบถามจำนวน 25 คนพบว่ามียุ 31-40 ปี ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมา อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 36 ส่วนอันดับสามมียุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12 และอันดับสุดท้ายอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 8

ตาราง 3 แสดงการศึกษา

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	40.0
ปริญญาตรี	12	48.0
สูงกว่าปริญญาตรี	3	12.0
รวม	25	100.0

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับประเทศ กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม แสดงด้านการศึกษาจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 25 คนพบว่าเป็นผู้ที่จบปริญญาตรีมากที่สุดจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมาจบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ส่วนผู้ที่จบสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวนน้อยสุด ที่ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12

ตาราง 4 แสดงขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดเล็ก(มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 50 คน)	6	24.0
ขนาดกลาง(มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 51-200 คน)	13	52.0
ขนาดใหญ่(มีจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คน)	6	24.0
รวม	25	100.0

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับประเทศ กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม แสดงด้านขนาดของธุรกิจ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 25 โรงงานพบว่า เป็นโรงงานขนาดกลาง(มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 51-200 คน) มากที่สุดจำนวน 13 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 52 ส่วนรองลงมาเป็นโรงงานขนาดเล็ก(มีจำนวนพนักงานไม่

เกิน 50 คน) และ ขนาดใหญ่(มีจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คน) มีจำนวนโรงงานเท่ากันคือ 6 โรงงาน คิดเป็น ร้อยละ 24

ตาราง 5 ประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	8	32.0
5-10 ปี	11	44.0
10 ปีขึ้นไป	6	24.0
รวม	25	100.0

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการ เคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับประเทศ กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม แสดงด้าน ประสบการณ์การทำงาน จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 25 คน พบว่าเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี มาก ที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมามีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็น ร้อยละ 32 ส่วนอันดับสามมีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 24

ตาราง 6 ประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
อุตสาหกรรมแช่แข็ง	8	32.0
อุตสาหกรรมอาหารทะเลสด	3	12.0
อุตสาหกรรมอาหารทะเลสดและแช่แข็ง	7	28.0
อุตสาหกรรมอาหารทะเลตากแห้ง	5	20.0
อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล	2	8.0
รวม	25	100.0

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาแนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการ เคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับประเทศ กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม แสดงด้าน ประเภทของธุรกิจ จาก จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 25 อุตสาหกรรม พบว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตอุตสาหกรรมแช่แข็ง มาก ที่สุดจำนวน 8 อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมอาหารทะเลสดและแช่แข็ง จำนวน 7 อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 28 ส่วนอันดับสามเป็นอุตสาหกรรมอาหารทะเลตากแห้ง จำนวน 5

อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 20 อันดับที่ดีเป็นอุตสาหกรรมอาหารทะเลสด จำนวน 3 อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 12 และอันดับสุดท้ายเป็นอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล จำนวน 2 อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 8

ส่วนที่ 2 ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเล

ตารางที่ 7 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลด้านการวางแผนในองค์กร

ด้านการวางแผนในองค์กร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
กำหนดวิสัยทัศน์ในองค์กรได้	4.20	.76	ระดับมาก
กำหนดพันธกิจในองค์กรได้	4.08	.86	ระดับมาก
กำหนดเป้าหมายทางธุรกิจอย่างชัดเจนได้	4.60	.64	ระดับมาก
กำหนดโครงสร้างการบริหารงานในองค์กรได้	4.20	.70	ระดับมาก
กำหนดระยะเวลาของแผนได้	4.20	.70	ระดับมาก
กำหนดกลยุทธ์และยุทธวิธีเพื่อดำเนินการได้	4.68	.55	ระดับมากที่สุด
กำหนดเงื่อนไขการติดตามและควบคุมแผนงานได้	4.60	.50	ระดับมากที่สุด
กำหนดตัวชี้วัดของความสำเร็จของการดำเนินการได้	4.20	.76	ระดับมาก
รวม	4.34	1.23	ระดับมาก

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยด้านการวางแผนในองค์กร พบว่าองค์กรได้กำหนดกลยุทธ์และยุทธวิธีเพื่อดำเนินการได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดคือ 4.68 รองลงมาองค์กรได้นำไปกำหนดเงื่อนไขการติดตามและควบคุมแผนงานได้ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.60 ซึ่งก็อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยรวมแล้วมีค่าเฉลี่ย 4.34 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 8 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลด้านการจัดซื้อ

ด้านการจัดซื้อ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ซื้อได้ตามความต้องการใช้	4.70	.61	ระดับมากที่สุด
ซื้อได้ตามราคาที่กำหนดไว้	4.72	.61	ระดับมากที่สุด
ซื้อได้ตามคุณภาพที่ต้องการ	4.64	.63	ระดับมากที่สุด
ซื้อได้ตามสถานที่	3.92	1.25	ระดับมาก
ซื้อได้ตามเวลาในการผลิต	4.48	.58	ระดับมาก
รวม	4.49	0.74	ระดับมาก

จากตารางที่ 8 ผลการศึกษาศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยด้านการจัดซื้อพบว่าองค์กรได้ทำการจัดซื้อได้ตามราคาที่กำหนดไว้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.72 ซึ่งส่งผลในระดับมากที่สุด รองลงมาซื้อได้ตามความต้องการใช้มีค่าเฉลี่ย 4.70 ส่งผลในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ส่วนอันดับที่สามองค์กรซื้อได้ตามคุณภาพที่ต้องการคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.64 ซึ่งส่งผลในระดับมาก โดยรวมแล้วองค์กรมีค่าเฉลี่ยที่ 4.49 ซึ่งแปลผลได้ในระดับมาก

ตารางที่ 9 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลด้านการผลิต

ด้านการผลิต	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
เลือกวัตถุดิบได้	4.80	.40	ระดับมากที่สุด
จัดกระบวนการผลิต/กระบวนการให้บริการได้	4.88	.33	ระดับมากที่สุด
เลือกการบรรจุภัณฑ์ และรูปแบบการขนส่งได้	4.60	.76	ระดับมากที่สุด
กำหนดสุขลักษณะส่วนบุคคลให้เหมาะกับงานได้	4.56	.65	ระดับมากที่สุด
รวม	4.71	0.54	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 9 ผลการศึกษาศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยด้านการผลิต พบว่าองค์กรได้ทำการจัดกระบวนการผลิต/กระบวนการให้บริการได้ มีจำนวนค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ 4.88 ซึ่งอยู่ในระดับแปลผลที่มากที่สุด รองลงมาองค์กรสามารถเลือกวัตถุดิบในการผลิตได้ที่ค่าเฉลี่ย 4.80 ซึ่งอยู่ในระดับแปลผลที่มากที่สุดเช่นเดียวกัน ส่วนอันดับที่สามองค์กรสามารถ

เลือกการบรรจุภัณฑ์ และรูปแบบการขนส่งได้ที่ค่าเฉลี่ย 4.60 ซึ่งอยู่ในระดับแปลผลที่มากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยรวมแล้วด้านการผลิตองค์กรแปลผลได้ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 10 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลด้านการเคลื่อนย้าย

ด้านการเคลื่อนย้าย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
ตรวจสอบสถานะของสินค้าและติดฉลากให้ชัดเจนได้	4.40	.86	ระดับมาก
แยกสินค้าพาหนะขนส่งสินค้า เพื่อใช้กับสินค้าอาหารทะเลได้	4.60	.86	ระดับมากที่สุด
เลือกตู้สินค้าหรืออุปกรณ์ต้องถูกตามสุขลักษณะได้	4.44	1.04	ระดับมาก
ดูแลและรักษาสินค้าระหว่างการเคลื่อนย้ายได้ถูกต้อง	4.72	.61	ระดับมากที่สุด
รวม	4.54	0.84	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 10 ผลการศึกษาศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยด้านการเคลื่อนย้าย พบว่าองค์กรได้ดูแลและรักษาสินค้าระหว่างการเคลื่อนย้ายได้ถูกต้องที่ระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.72 ซึ่งแปลผลในระดับมากที่สุด ส่วนอันดับรองลงมาคือแยกสินค้าพาหนะขนส่งสินค้า เพื่อใช้กับสินค้าอาหารทะเลได้ที่ค่าเฉลี่ย 4.60 ซึ่งแปลผลในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน ส่วนอันดับที่สามเลือกตู้สินค้าหรืออุปกรณ์ต้องถูกตามสุขลักษณะได้ ที่ค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งแปลผลในระดับมาก โดยรวมแล้วค่าเฉลี่ยด้านการเคลื่อนย้ายอยู่ที่ 4.54 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 11 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลด้านการขายหรือการให้บริการ

ด้านการขายหรือการให้บริการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
กำหนดนโยบายด้านการขายหรือการให้บริการ	4.68	.47	ระดับมากที่สุด
กำหนดเงื่อนไขทางการค้า	4.36	.63	ระดับมาก
กำหนดคุณภาพให้สอดคล้องกับราคาขายหรือการให้บริการ	4.64	.48	ระดับมากที่สุด
รวม	4.56	0.53	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 11 ผลการศึกษาศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยด้านการขายหรือการให้บริการ พบว่าองค์กรกำหนดนโยบายด้านการขายหรือการให้บริการสูงที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.68 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาองค์กรกำหนดคุณภาพให้สอดคล้องกับราคาขายหรือการให้บริการที่ค่าเฉลี่ย 4.64 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนอันดับสุดท้ายองค์กรได้กำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่ค่าเฉลี่ย 4.36 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยรวมแล้วด้านการขายหรือการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.56 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 12 ศักยภาพความพร้อมทางด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเล ด้านศักยภาพก่อนการจ้างและการจ้างงานแรงงานข้ามชาติ

ด้านศักยภาพก่อนการจ้างและการจ้าง งานแรงงานข้ามชาติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
สามารถพยากรณ์ความต้องการด้าน แรงงานข้ามชาติ	3.92	1.22	ระดับมาก
กำหนดวิธีการสรรหาแรงงานข้ามชาติ	4.60	0.08	ระดับมากที่สุด
กำหนดวิธีการคัดเลือกแรงงานข้ามชาติ	4.12	1.16	ระดับมาก
กำหนดขั้นตอนและเงื่อนไขการบรรจุเข้า ทำงานของแรงงานข้ามชาติ	4.08	1.25	ระดับมาก
รวม	4.18	0.93	ระดับมาก

จากตารางที่ 12 ศักยภาพความพร้อมทางด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยด้านศักยภาพก่อนการจ้างและการจ้างงานแรงงานข้ามชาติ พบว่าองค์กรได้กำหนดวิธีการสรรหาแรงงานข้ามชาติมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.60 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมากำหนดวิธีการคัดเลือกแรงงานข้ามชาติที่ค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับสามองค์กรได้กำหนดขั้นตอนและเงื่อนไขการบรรจุเข้าทำงานของแรงงานข้ามชาติที่ค่าเฉลี่ย 4.08 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยด้านศักยภาพก่อนการจ้างและการจ้างงานแรงงานข้ามชาติที่ค่าเฉลี่ย 4.18 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 13 ศักยภาพความพร้อมทางด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเล ด้านศักยภาพด้านการจูงใจและบำรุงรักษาแรงงานข้ามชาติ

ศักยภาพด้านการจูงใจและบำรุงรักษา แรงงานข้ามชาติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
กำหนดวิธีการฝึกอบรมก่อนการทำงาน	4.32	1.14	ระดับมาก
ให้การปฐมนิเทศแรงงานข้ามชาติอย่าง สม่ำเสมอ	4.12	1.20	ระดับมาก
กำหนดการเลื่อนตำแหน่งเพื่อจัดคนให้เข้า กับงาน	4.12	1.20	ระดับมาก
กำหนดการจ่ายค่าตอบแทนและการให้ รางวัล	4.48	.77	ระดับมาก
กำหนดนโยบายด้านสวัสดิการพนักงาน/ ดูแลผลประโยชน์	4.36	.75	ระดับมาก
รวม	4.28	1.01	ระดับมาก

จากตารางที่ 13 ศักยภาพความพร้อมทางด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยด้าน การจูงใจและบำรุงรักษาแรงงานข้ามชาติ พบว่าองค์กรกำหนดการจ่ายค่าตอบแทนและการให้รางวัลมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.40 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาองค์กรได้กำหนดนโยบายด้านสวัสดิการพนักงาน/ดูแลผลประโยชน์ที่ค่าเฉลี่ย 4.36 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับสามมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ องค์กรได้กำหนดการเลื่อนตำแหน่งเพื่อจัดคนให้เข้ากับงานและให้การปฐมนิเทศแรงงานข้ามชาติอย่างสม่ำเสมอที่ค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยด้านการจูงใจและบำรุงรักษาแรงงานข้ามชาติ ที่ค่าเฉลี่ย 4.28 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 14 ศักยภาพความพร้อมทางด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเล ด้าน ศักยภาพด้านการให้ออกจากงาน

ศักยภาพด้านการให้ออกจากงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
ด้านการโยกย้าย/สับเปลี่ยนพนักงานได้	3.92	.70	ระดับมาก
ด้านการเลิกจ้างพนักงานได้	3.72	.93	ระดับมาก
ด้านการให้พนักงานออกจกงาน	3.80	.91	ระดับมาก
กำหนดการเกษียณก่อนอายุไว้ให้พนักงาน เลือกปฏิบัติ	4.00	.76	ระดับมาก
กำหนดระเบียบว่าด้วยการลาออก	3.92	1.11	ระดับมาก
รวม	3.87	0.89	ระดับมาก

จากตารางที่ 14 ศักยภาพความพร้อมทางด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยด้านการให้ออกจากงาน พบว่าองค์กรกำหนดการเกษียณก่อนอายุไว้ให้พนักงานเลือกปฏิบัติที่ค่าเฉลี่ย 4.0 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมากำหนดระเบียบว่าด้วยการลาออก และ ด้านการโยกย้าย/สับเปลี่ยนพนักงานได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.92 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับที่สามด้านการให้พนักงานออกจกงานที่ค่าเฉลี่ย 3.80 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยด้านการให้ออกจากงาน ที่ค่าเฉลี่ย 3.87 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 15 ศักยภาพความพร้อมด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสงคราม) ด้านพัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

พัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
กำหนดแผนพัฒนาหน่วยงานและองค์กรของตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.28	.73	ระดับมาก
กำหนดแผนการค้าและการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ	4.36	.86	ระดับมาก
กำหนดรูปแบบการให้บริการที่คำนึงถึงความพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญ	4.60	.64	ระดับมากที่สุด
จัดระบบการทำงานและมีโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจน	4.48	.77	ระดับมาก
พัฒนาระบบโลจิสติกส์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ	4.44	.82	ระดับมาก
รวม	4.43	0.60	ระดับมาก

จากตารางที่ 15 ศักยภาพความพร้อมด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสงคราม) ด้านพัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องพบว่า องค์กรกำหนดรูปแบบการให้บริการที่คำนึงถึงความพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.60 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา องค์กรจัดระบบการทำงานและมีโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจนที่ค่าเฉลี่ย 4.48 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับสามพัฒนาระบบโลจิสติกส์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพที่ค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยรวมค่าเฉลี่ยด้าน พัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องที่ค่าเฉลี่ย 4.43 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 16 ศักยภาพความพร้อมด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสงคราม) ด้านพัฒนาศักยภาพคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล

พัฒนาศักยภาพคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
กำหนดองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้กับพนักงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.84	1.21	ระดับมาก
สร้างองค์ความรู้ด้านวิจัยและพัฒนาสินค้าให้กับพนักงานชุมชนและสังคม	4.04	1.20	ระดับมาก
สร้างองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้าเชิงนวัตกรรมให้พนักงาน ชุมชน และสังคม	4.00	1.19	ระดับมาก
ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมชุมชนและท้องถิ่นให้มีศักยภาพด้านการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาหารทะเล	4.12	.92	ระดับมาก
กำหนดนโยบายการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโปร่งใสตรวจสอบได้	4.44	1.12	ระดับมาก
รวม	4.09	1.13	ระดับมาก

จากตารางที่ 16 ด้านพัฒนาศักยภาพคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาลกำหนดนโยบายการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโปร่งใสตรวจสอบได้มีค่าสูงสุดที่ค่าเฉลี่ยที่ 4.44 ซึ่งแปลผลระดับมาก รองลงมาด้านการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมชุมชนและท้องถิ่นให้มีศักยภาพด้านการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่ค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งแปลผลระดับมาก ส่วนอันดับที่สามสร้างองค์ความรู้ด้านวิจัยและพัฒนาสินค้าให้กับพนักงานชุมชนและสังคมที่ค่าเฉลี่ย 4.04 ซึ่งแปลผลระดับมาก โดยรวมพัฒนาศักยภาพคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล ค่าเฉลี่ยด้าน ที่ค่าเฉลี่ย 4.09 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 17 ศักยภาพความพร้อมด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสงคราม) ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ

อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
กำหนดแผนควบคุมดูแลการผลิตไม่ให้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมชุมชน	4.72	.45	ระดับมากที่สุด
กำหนดขั้นตอนและวิธีการบำบัดสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยลงแม่น้ำลำคลอง	4.64	.48	ระดับมากที่สุด
รวม	4.68	.47	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 17 ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศพบว่ากำหนดแผนควบคุมดูแลการผลิตไม่ให้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมชุมชนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ 4.72 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนอันดับที่สองกำหนดขั้นตอนและวิธีการบำบัดสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยลงแม่น้ำลำคลองที่ค่าเฉลี่ย 4.64 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน โดยรวมพัฒนาศักยภาพคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล ค่าเฉลี่ยด้าน ที่ค่าเฉลี่ย 4.09 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศที่ค่าเฉลี่ย 4.68 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 18 ศักยภาพความพร้อมด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสงคราม) ด้านเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ- ใต้ และตะวันออก -ตะวันตก

2.3.4เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ- ใต้ และตะวันออก -ตะวันตก	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ร่วมส่งเสริมการเชื่อมโยงการผลิตภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม	4.16	1.24	ระดับมาก
ร่วมส่งเสริมการพัฒนาเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการค้าและอุตสาหกรรมอาหารทะเล	4.00	1.15	ระดับมาก
รวม	4.08	1.20	ระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 18 ด้านเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก พบว่าร่วมส่งเสริมการเชื่อมโยงการผลิตภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.16 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาร่วมส่งเสริมการพัฒนาเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการค้าและอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่ค่าเฉลี่ย 4.00 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยด้านเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก ที่ค่าเฉลี่ย 4.08 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 19 ศักยภาพความพร้อมด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสงคราม) ด้านบริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน

2.3.5บริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ส่งเสริมการพัฒนาการผลิตอาหารทะเลอย่างยั่งยืนปลอดภัยและมีคุณภาพเพื่อการส่งออก	4.28	.97	ระดับมาก
จัดทำยุทธศาสตร์การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมอาหารทะเลเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก	4.36	.90	ระดับมาก
ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารทะเลและเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน	4.48	.71	ระดับมาก
รวม	4.37	.87	ระดับมาก

จากตารางที่ 19 ด้านบริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกันพบว่า ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารทะเลและเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.48 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาจัดทำยุทธศาสตร์การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมอาหารทะเลเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกที่ค่าเฉลี่ย 4.36 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับที่สามส่งเสริมการพัฒนาการผลิตอาหารทะเลอย่างยั่งยืนปลอดภัยและมีคุณภาพเพื่อการส่งออกที่ค่าเฉลี่ย 4.28 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 4.08 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยรวมด้านบริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกันพบว่าส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารทะเลและเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนที่ค่าเฉลี่ย 4.37 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 20 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ
กลับสู่ประเทศ ด้านรูปแบบการแข่งขันทางการค้า

2.4.1 รูปแบบการแข่งขันทางการค้า	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
สร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านต้นทุน	4.36	.95	ระดับมาก
สร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านการ ตอบสนองลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว	4.56	.58	ระดับมากที่สุด
สร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านความ แตกต่างของผลิตภัณฑ์	4.36	.86	ระดับมาก
สร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านการตลาด ใหม่หรือตลาดเฉพาะกลุ่ม	4.40	.95	ระดับมาก
รวม	4.42	.84	ระดับมาก

จากตารางที่ 20 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศด้านรูปแบบการแข่งขันทางการค้าพบว่า การสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านการตอบสนองลูกค้าได้อย่างรวดเร็วมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ 4.56 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านการตลาดใหม่หรือตลาดเฉพาะกลุ่มที่ค่าเฉลี่ย 4.40 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับที่สามมีค่าเฉลี่ยเท่ากันในด้านสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านต้นทุน และ สร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่ค่าเฉลี่ย 4.36 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยรวมด้านการตอบสนองลูกค้าได้อย่างรวดเร็วมีค่าเฉลี่ยที่ค่าเฉลี่ย 4.42 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 21 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ
กลับสู่ประเทศ ด้านการขยายตลาดทางการค้า

ตารางที่ 11 ผลจากความพร้อมสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเล

2.5.1 ด้านการขยายตลาดทางการค้า	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
เพิ่มการขายตัวทางการค้าสู่ตลาดอาเซียนและ อื่นๆ ได้	3.48	1.15	ระดับมาก
เพิ่มการลงทุนได้สูงขึ้น	3.92	1.15	ระดับมาก
รวม	3.70	.84	ระดับมาก

จากตารางที่ 21 ผลจากความพร้อมสู่การพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยด้านการขยายตลาดทางการค้าพบว่าการเพิ่มการลงทุนได้สูงขึ้นมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.92 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับสองเป็นการเพิ่มการขยายตัวทางการค้าสู่ตลาดอาเซียนและอื่นๆ ได้ที่ค่าเฉลี่ย 3.48 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากโดยรวมด้านการขยายตลาดทางการค้าที่ค่าเฉลี่ย 3.70 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 22 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ ด้านรูปแบบการแข่งขันทางการค้า

2.5.2 ด้านต้นทุนในการจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ลดต้นทุนด้านการจัดการ	4.16	.85	ระดับมาก
ลดต้นทุนด้านการผลิต	4.12	.83	ระดับมาก
ลดต้นทุนด้านการส่งเสริมการขายและการให้บริการ	4.16	.74	ระดับมาก
รวม	4.15	.81	ระดับมาก

จากตารางที่ 22 ด้านต้นทุนในการจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลพบว่าลดต้นทุนด้านการจัดการลดต้นทุน และ ด้านการส่งเสริมการขายและการให้บริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.16 รองลงมาลดต้นทุนด้านการผลิตที่ค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 23 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ ด้านรายได้ของผู้ประกอบการ

2.5.3 ด้านรายได้ของผู้ประกอบการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
ผลกำไรจากการประกอบการประจำปี	4.04	.93	ระดับมาก
ได้รับโอกาสทางการค้าและผลจากการตอบแทนจากการลงทุนสูงขึ้น	3.72	1.06	ระดับมาก
ได้รับนโยบายผ่อนปรนและมาตรการส่งเสริมการค้าการลงทุนจากหน่วยงานภาครัฐ	3.36	1.31	ระดับปานกลาง
รวม	3.71	1.10	ระดับมาก

จากตารางที่ 23 ด้านรายได้ของผู้ประกอบการพบว่าผลกำไรจากการประกอบการประจำปีมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.04 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้รับโอกาสทางการค้าและผลจากการตอบแทนจากการ

ลงทุนสูงขึ้นที่ค่าเฉลี่ย 3.72 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับที่สามได้รับนโยบายผ่อนปรนและมาตรการส่งเสริมการค้าการลงทุนจากหน่วยงานภาครัฐที่ค่าเฉลี่ย 3.36 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 24 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ กลับสู่ประเทศ ด้านตลาดแรงงานใหม่

2.5.4 ด้านตลาดแรงงานใหม่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล
พัฒนาทางการศึกษา หลักประกอบการและ เงื่อนไข	3.88	1.12	ระดับมาก
มีการอบรมและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน	3.92	1.18	ระดับมาก
รับค่าจ้างและเงินเดือนสูงขึ้น	4.16	1.14	ระดับมาก
รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแรงงาน	4.52	.65	ระดับมากที่สุด
รวม	4.12	.45	ระดับมาก

จากตารางที่ 24 ด้านตลาดแรงงานใหม่พบว่า การได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแรงงานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ 4.52 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา รับค่าจ้างและเงินเดือนสูงขึ้นมีค่าเฉลี่ยที่ 4.16 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก ส่วนอันดับที่สามมีการอบรมและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานที่ค่าเฉลี่ยที่ 3.92 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก โดยรวมด้านตลาดแรงงานใหม่มีค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งแปลผลอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมอาหารทะเล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ โดยแบ่งเป็น เพศ อายุ หน่วยงาน ตำแหน่งปัจจุบัน วุฒิการศึกษา

ตาราง 4.1แสดงจำนวน โดยการแสดงจำนวน ร้อยละ

ลักษณะข้อมูลภูมิหลัง		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	4	50.00
	หญิง	4	50.00
	รวม	8	100.00
อายุ			
	31-35 ปี	-	-
	36-40 ปี	2	25.00
	41-45 ปี	5	62.50
	46-50 ปี	1	12.50
	51 ปี ขึ้นไป	-	-
	รวม	8	100.00
หน่วยงาน			
	ภาครัฐ	7	87.50
	ภาคเอกชน	1	12.50
	รวม	8	100.00
ตำแหน่งงาน			
	ผู้บริหารระดับสูง	7	87.50
	ผู้บริหารระดับกลาง	1	12.50
	ตำแหน่งอื่นๆ	-	-
	รวม	8	100.00
วุฒิการศึกษา			
	ปริญญาตรี	4	50.00
	ปริญญาโท	4	50.00
	รวม	8	100.00

จากตาราง 4.1 สามารถอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปผู้เชี่ยวชาญที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 8 คนจำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายและเพศหญิง มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 อายุ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 41-50ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคืออยู่ในช่วง 30-40ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

หน่วยงาน ของกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานภาครัฐ จำนวน 7คน คิดเป็นร้อยละ 87.50รองลงมาคือทำงานภาคเอกชน 1คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูง จำนวน 7คน คิดเป็นร้อยละ 87.50รองลงมา มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

วุฒิการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและระดับปริญญาโท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ100.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่เพศ อายุ ระดับการศึกษา ขนาดองค์กร อายุงาน และลักษณะของรูปแบบธุรกิจ โดยการแสดงจำนวนและค่าร้อยละ

ตาราง 4.2 แสดงจำนวนลักษณะข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะข้อมูลภูมิหลัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	81	49.09
หญิง	84	50.91
รวม	165	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า30 ปี	21	12.73
31-40 ปี	77	46.67
41-50 ปี	41	24.85
51 ปี ขึ้นไป	26	15.76
รวม	165	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	117	70.91
ปริญญาตรี	40	24.24
สูงกว่าปริญญาตรี	8	4.85
รวม	165	100.00

ขนาดองค์กรของผู้ตอบแบบสอบถาม		
ขนาดเล็ก (มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 50 คน)	121	73.33
ขนาดกลาง (มีจำนวนพนักงาน ไม่เกิน 51 -200 คน)	37	22.42
ขนาดใหญ่ (มีจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คน)	7	4.24
รวม	165	100.00
อายุงาน		
ต่ำกว่า 5ปี	57	34.55
5 -10ปี	43	26.06
10ปี ขึ้นไป	64	38.79
ไม่ตอบ	1	0.61
รวม	165	100.00
ลักษณะรูปแบบธุรกิจ		
อุตสาหกรรมทะเลแช่แข็ง	21	12.73
อุตสาหกรรมอาหารทะเลสด	50	30.30
อุตสาหกรรมอาหารทะเลสดและ แช่แข็ง	18	10.91
อุตสาหกรรมอาหารทะเลตากแห้ง	46	27.88
อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล	15	9.09
อุตสาหกรรมจำหน่ายอาหารทะเล	11	6.67
อุตสาหกรรมรับฝากอาหารทะเล	4	2.42
รวม	165	100.00

จากตาราง 4.2 สามารถอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 165 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะข้อมูลทั่วไปได้ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายและเพศหญิงพอ ๆ กัน คือ เป็นเพศหญิงจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 50.91 และเป็นเพศชาย 81 คน คิดเป็นร้อยละ 49.09

อายุ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 รองลงมาคืออยู่ในช่วง 41-50 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 24.85 และช่วงอายุ 51 ปี ขึ้นไปจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.76 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 70.91 รองลงมาคือปริญญาตรี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.85 ตามลำดับ

ขนาดองค์กร ของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีขนาดองค์กรขนาดเล็ก (มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 50 คน) จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือขนาดกลาง (มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 51 -200 คน) จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 22.42 และขนาดใหญ่ (มีจำนวนพนักงานมากกว่า 200 คน) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.24 ตามลำดับ

อายุงาน ของกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 164 ตัวอย่าง เป็นผู้ไม่ได้ตอบ 1 ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอายุงาน อยู่ในช่วง 10 ปี ขึ้นไปจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 38.79 รองลงมาคืออยู่ในช่วงต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 34.55 และช่วง 5 -10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.06 ตามลำดับ

ลักษณะรูปแบบธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นธุรกิจเป็นแบบอุตสาหกรรมอาหารทะเลสด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 รองลงมาคืออุตสาหกรรมอาหารทะเลตากแห้ง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 27.88 และอุตสาหกรรมทะเลแช่แข็ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.73 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตาราง 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย

ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ภาพรวม	4.29	0.54	มาก
ด้านการวางแผนในองค์กร	4.29	0.70	มาก
☐ กำหนดวิสัยทัศน์ในองค์กร	4.19	0.91	มาก
☐ กำหนดพันธกิจในองค์กร	4.18	0.87	มาก
☐ กำหนดเป้าหมายทางธุรกิจอย่างชัดเจน	4.42	0.82	มาก
☐ กำหนดโครงสร้างการบริหารงานในองค์กร	4.27	0.86	มาก
☐ กำหนดระยะเวลาของแผนธุรกิจ	4.30	0.84	มาก
☐ กำหนดกลยุทธ์และยุทธวิธีเพื่อการดำเนินการ	4.31	0.86	มาก
☐ กำหนดเงื่อนไขการติดตามและควบคุมแผนงาน	4.39	0.80	มาก
☐ กำหนดตัวชี้วัดของความสำเร็จของการดำเนินการ	4.28	0.83	มาก
ด้านการจัดซื้อ	4.47	0.60	มาก
☐ ซื้อตามความต้องการใช้	4.57	0.71	มากที่สุด
☐ ซื้อตามราคาที่กำหนดไว้	4.52	0.79	มากที่สุด
☐ ซื้อตามคุณภาพที่ต้องการ	4.59	0.70	มากที่สุด
☐ ซื้อตามสถานที่ที่กำหนด	4.32	0.86	มาก
☐ ซื้อตามเวลาในการผลิต	4.38	0.83	มาก
ด้านการผลิต	4.58	0.58	มากที่สุด
☐ เลือกวัตถุดิบ	4.75	0.58	มากที่สุด
☐ จัดกระบวนการผลิตกระบวนการให้บริการ/	4.63	0.66	มากที่สุด
☐ เลือกบรรจุภัณฑ์และรูปแบบการขนส่ง	4.41	0.90	มาก
☐ กำหนดสุขลักษณะส่วนบุคคลของแรงงานข้ามชาติ	4.53	0.79	มากที่สุด
ด้านการเคลื่อนย้าย	4.55	0.55	มากที่สุด

☐	ตรวจสอบสถานะสินค้าและติดฉลากให้ชัดเจน	4.42	0.75	มาก
☐	แยกสินค้าพาหนะขนส่งสินค้าเพื่อการจัดส่ง	4.63	0.66	มากที่สุด
☐	เลือกตู้สินค้าหรืออุปกรณ์ถูกต้องตามหลักการขนส่ง	4.45	0.82	มาก
☐	ดูแลและรักษาสินค้าระหว่างการเคลื่อนย้ายได้ถูกต้อง	4.70	0.56	มากที่สุด
ด้านการขายหรือการให้บริการ		4.53	0.59	มากที่สุด
☐	กำหนดนโยบายด้านการขายหรือการให้บริการ	4.45	0.71	มาก
☐	กำหนดเงื่อนไขทางการค้า	4.51	0.67	มากที่สุด
☐	กำหนดคุณภาพให้สอดคล้องกับราคาขายหรือการให้บริการ	4.62	0.62	มากที่สุด
ศักยภาพก่อนการจ้างและการจ้างงานแรงงานข้ามชาติ		4.27	0.84	มาก
☐	สามารถพยากรณ์ความต้องการด้านแรงงานข้ามชาติ	4.27	0.92	มาก
☐	กำหนดวิธีการสรรหาแรงงานข้ามชาติ	4.23	0.95	มาก
☐	กำหนดวิธีการคัดเลือกแรงงานข้ามชาติ	4.29	0.91	มาก
☐	กำหนดขั้นตอนและเงื่อนไขการบรรจุเข้าทำงานของแรงงานข้ามชาติ	4.30	0.93	มาก
ศักยภาพด้านการจูงใจและบำรุงรักษาแรงงานข้ามชาติ		4.17	0.73	มาก
☐	กำหนดวิธีการฝึกอบรมก่อนการทำงาน	4.23	0.91	มาก
☐	ให้การปฐมพยาบาลแรงงานข้ามชาติอย่างสม่ำเสมอ	4.03	0.98	มาก
☐	กำหนดการเลื่อนตำแหน่งเพื่อจัดคนให้เข้าทำงาน	3.95	0.96	มาก
☐	กำหนดการจ่ายค่าตอบแทนและการให้รางวัล	4.35	0.85	มาก
☐	กำหนดนโยบายด้านการสวัสดิการพนักงาน/ดูแลผลประโยชน์	4.29	0.88	มาก
ศักยภาพด้านการให้ออกจากงาน		3.87	0.88	มาก
☐	ด้านการโยกย้าย/สับเปลี่ยนพนักงานได้	4.03	0.92	มาก
☐	ด้านการเลิกจ้างพนักงานได้	3.90	1.02	มาก
☐	ด้านการให้พนักงานออกจากการงาน	3.88	1.07	มาก
☐	กำหนดการเกษียณก่อนอายุไว้ให้พนักงานได้เลือกปฏิบัติ	3.68	1.09	มาก
☐	กำหนดระเบียบว่าด้วยเรื่องการลาออก	3.85	1.11	มาก

จากตาราง 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทย ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 165 คน พบว่า

ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับศักยภาพด้านการจัดการด้านโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$ S.D = 0.54) โดยแบ่งการพิจารณาในรายด้านและรายชื่อได้ดังนี้

ด้านการวางแผนในองค์กรผู้ประกอบการให้ความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อโดยให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายทางธุรกิจอย่างชัดเจนได้สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือให้ความสำคัญกับการกำหนดเงื่อนไขการติดตามและควบคุมแผนงาน ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.80) และให้ความสำคัญกับการกำหนดกลยุทธ์และยุทธวิธีเพื่อการดำเนินการ ตามลำดับ

ด้านการจัดซื้อ ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ และระดับมากจำนวน 2 ข้อ โดยให้ความสำคัญกับการซื้อตามคุณภาพที่ต้องการสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.70) รองลงมาคือซื้อตามความต้องการใช้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.71) และซื้อตามราคาที่กำหนดไว้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

ด้านการผลิต ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 3 ข้อ ระดับมาก จำนวน 1 ข้อ โดยให้ความสำคัญกับการเลือกวัตถุดิบสูงที่สุดในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.58) รองลงมา คือ จัดกระบวนการผลิตกระบวนการให้บริการในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.66) และให้ความสำคัญกับการกำหนดสุขลักษณะส่วนบุคคลของแรงงานข้ามชาติในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.79) ตามลำดับ

ด้านการเคลื่อนย้าย ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 2 ข้อ ระดับมาก จำนวน 2 ข้อ โดยให้ความสำคัญกับการดูแลและรักษาสินค้าระหว่างการเคลื่อนย้ายได้ถูกต้องสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.56) รองลงมาคือให้ความสำคัญกับการแยกสินค้าพาหนะขนส่งสินค้าเพื่อการจัดส่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.66) และให้ความสำคัญกับการเลือกตู้สินค้าหรืออุปกรณ์ถูกต้องตามหลักการขนส่งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.82) ตามลำดับ

ด้านการขายหรือการให้บริการผู้ประกอบการให้ความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 2 ข้อ ระดับมาก จำนวน 1 ข้อ โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดคุณภาพให้สอดคล้องกับราคาขายหรือการให้บริการสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือให้ความสำคัญกับการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.67) และให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายด้านการขายหรือการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.71) ตามลำดับ

ด้านศักยภาพก่อนการจ้างงานและการจ้างแรงงานข้ามชาติ ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญการกำหนดขั้นตอนและเงื่อนไขการบรรจุเข้าทำงานของแรงงานข้ามชาติสูงสุด ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.93) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับการกำหนดวิธีการคัดเลือกแรงงานข้ามชาติ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.91) และ ให้ความสำคัญกับการสามารถพยากรณ์ความต้องการด้านแรงงานข้ามชาติ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.92) ตามลำดับ

ด้านศักยภาพด้านการจูงใจและบำรุงรักษาแรงงานข้ามชาติผู้ประกอบการให้ความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดการจ่ายค่าตอบแทนและการให้รางวัลสูงสุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.85) รองลงมา คือ ให้ความสำคัญกับการกำหนดค่าตอบแทนและการให้รางวัล การกำหนดนโยบายด้านสวัสดิการพนักงาน/ดูแลผลประโยชน์ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.88) และให้ความสำคัญกับการกำหนดวิธีการฝึกอบรมก่อนการทำงาน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

ด้านศักยภาพการให้ออกจากงานผู้ประกอบการให้ความสำคัญในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยให้ความสำคัญกับการโยกย้าย/สับเปลี่ยนพนักงานได้สูงสุด ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.92) รองลงมา คือ ให้ความสำคัญกับ ด้านการเลิกจ้างพนักงานได้ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 1.02) และด้านการให้พนักงานออกจากการงาน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 1.07) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสาคร)

ตาราง 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพความพร้อมด้าน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสาคร)

ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสาคร)	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ภาพรวมด้านยุทธศาสตร์	4.31	0.59	มาก
พัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง	4.40	0.58	มาก
☐ กำหนดแผนพัฒนาหน่วยงานและองค์กรของตนเองอย่าง ต่อเนื่อง	4.30	0.80	มาก
☐ กำหนดแผนการค้าและการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ	4.44	0.75	มาก
☐ กำหนดรูปแบบการให้บริการที่คำนึงถึงความพึงพอใจของลูกค้า เป็นสำคัญ	4.65	0.61	มากที่สุด
☐ จัดระบบการทำงานและมีโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจน	4.38	0.77	มาก
☐ พัฒนาระบบ Logisticsขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ	4.21	0.85	มาก
พัฒนาศักยภาพคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพมีธรรมาภิบาล	4.01	0.78	มาก
☐ กำหนดองค์กรแห่งการเรียนรู้ให้กับพนักงานด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	3.62	0.95	มาก
☐ สร้างองค์ความรู้ด้านวิจัยและพัฒนาสินค้าให้กับพนักงานชุมชน และสังคม	3.91	0.95	มาก
☐ สร้างองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้าเชิงนวัตกรรมให้พนักงาน, ชุมชนและสังคม	4.07	0.94	มาก
☐ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมชุมชนและท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ด้านการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาหารทะเล	4.09	0.90	มาก
☐ กำหนดนโยบายการบริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโปร่งใส และตรวจสอบได้	4.36	0.84	มาก
อนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มี ความสมดุลต่อระบบนิเวศ	4.48	0.72	มาก
☐ กำหนดแผนควบคุมดูแลการผลิตไม่ให้เกิดผลกระทบต่อระบบ	4.51	0.72	มากที่สุด

นิเวศและสิ่งแวดล้อมกับชุมชน			
☐ กำหนดขั้นตอนและวิธีการบำบัดสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยลงแม่น้ำ ลำคลอง	4.45	0.81	มาก
เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนว เส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนว เหนือ-ใต้และตะวันออก-ตะวันตก	4.31	0.76	มาก
☐ ร่วมส่งเสริมการเชื่อมโยงการผลิตภาคเกษตรกับ ภาคอุตสาหกรรม	4.30	0.86	มาก
☐ ร่วมส่งเสริมการพัฒนาเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริม การค้าและอุตสาหกรรมอาหารทะเล	4.32	0.79	มาก
บริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและ เกื้อกูลกัน	4.35	0.75	มาก
☐ ส่งเสริมการพัฒนาการผลิตอาหารทะเลอย่างยั่งยืนปลอดภัย และมีคุณภาพเพื่อการส่งออก	4.41	0.84	มาก
☐ จัดทำยุทธศาสตร์การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมอาหารทะเล เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก	4.28	0.84	มาก
☐ ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารทะเลและเครือข่าย เพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน	4.38	0.81	มาก

จากตาราง 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์ศักยภาพความพร้อมด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลาง
ตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสาคร) จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 165 คน พบว่า
ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.59) โดยแบ่งการพิจารณาเป็นรายด้านและรายชื่อได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยภาพรวมผู้ประกอบการให้
ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ใน
ระดับมากทุกข้อโดยให้ความสำคัญกับการกำหนดรูปแบบการให้บริการที่คำนึงถึงความพึงพอใจของลูกค้าเป็น
สำคัญสูงสุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือกำหนดแผนการค้าและการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} =$
4.44, S.D. = 0.75) และให้ความสำคัญกับการจัดระบบการทำงานและมีโครงสร้างองค์กรอย่างชัดเจน ($\bar{X} =$
4.38, S.D. = 0.77) ตามลำดับ

ด้านการพัฒนาศักยภาพของคน สังคมและชุมชนให้มีคุณภาพมีธรรมาภิบาล โดยภาพรวม
ผู้ประกอบการให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าให้
ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายการบริหารงานภายใต้หลักธรร
มาภิบาลโปร่งใสและตรวจสอบได้ สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.84) รองลงมา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรม

ชุมชนและท้องถิ่นให้มีศักยภาพด้านการผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมอาหารทะเล ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.90) และสร้างองค์ความรู้ด้านการผลิตสินค้าเชิงนวัตกรรมให้พนักงานชุมชนและสังคม ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ โดยภาพรวมผู้ประกอบการให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และระดับมาก 1 ข้อ โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดแผนควบคุมดูแลการผลิตไม่ให้ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมกับชุมชนสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.72) รองลงมา เป็นการกำหนดขั้นตอนและวิธีการบำบัดสิ่งปฏิกูลก่อนปล่อยลงแม่น้ำลำคลอง ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.81) อยู่ในระดับมาก

ด้านเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ-ใต้และตะวันออก-ตะวันตกโดยภาพรวมผู้ประกอบการให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ โดยให้ความสำคัญกับการร่วมส่งเสริมการพัฒนาเมืองและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการค้าและอุตสาหกรรมอาหารทะเล สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.79) รองลงมา เป็นการร่วมส่งเสริมการเชื่อมโยงการผลิตภาคเกษตรกับภาคอุตสาหกรรม ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.86) อยู่ในระดับมาก

ด้านบริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน โดยภาพรวมผู้ประกอบการให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อโดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาการผลิตอาหารทะเลอย่างยั่งยืนปลอดภัยและมีคุณภาพเพื่อการส่งออก สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.84) รองลงมาเป็นการส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารทะเลและเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.81) และการจัดทำยุทธศาสตร์การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมอาหารทะเลเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.84) ตามลำดับ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพด้านรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ

ตาราง 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับด้านศักยภาพรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ

ด้านศักยภาพรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้าย แรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ภาพรวม	4.28	0.72	มาก
□ สร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านต้นทุน	4.21	0.85	มาก

☐ สร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านการตอบสนองลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว	4.44	0.78	มาก
☐ สร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านความแตกต่างของผลิตภัณฑ์	4.23	0.85	มาก
☐ สร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านตลาดใหม่หรือตลาดเฉพาะกลุ่ม	4.26	0.86	มาก

จากตาราง 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์ด้านศักยภาพรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศผู้ประกอบการจำนวน 165 คน พบว่า ให้ความสำคัญกับด้านศักยภาพรูปแบบการแข่งขันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยให้ความสำคัญกับการสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านการตอบสนองลูกค้าได้อย่างรวดเร็วสูงสุด ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.78) รองลงมาคือให้ความสำคัญกับการสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านตลาดใหม่หรือตลาดเฉพาะกลุ่ม ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.86) และให้ความสำคัญกับการสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลความร่วมมือสู่การพัฒนาของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย

ตาราง 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลเกี่ยวกับผลการพัฒนาของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย

ผลการพัฒนาของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสามารถ
ภาพรวมผลการพัฒนาของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย	3.64	0.73	มาก
ด้านการขยายตลาดทางการค้า	3.73	0.88	มาก
☐ เพิ่มการขยายตัวทางการค้าสู่ตลาดอาเซียนและอื่นๆได้	3.71	0.98	มาก
☐ เพิ่มการลงทุนได้สูงขึ้น	3.76	0.95	มาก
ด้านต้นทุนในการจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเล	3.85	0.82	มาก
☐ ลดต้นทุนด้านการจัดการ	3.89	0.90	มาก
☐ ลดต้นทุนด้านการผลิต	3.83	0.96	มาก
☐ ลดต้นทุนด้านการส่งเสริมขายและการให้บริการ	3.82	0.87	มาก
ด้านรายได้ของผู้ประกอบการ	3.36	0.99	ปานกลาง
☐ ผลกำไรจากการประกอบการประจำปี	3.64	1.02	มาก
☐ ได้รับโอกาสทางการค้าและผลจากการตอบแทนจากการลงทุน	3.33	1.08	ปานกลาง

สูงขึ้น			
☐ ได้รับนโยบายผ่อนปรนและมาตรการส่งเสริมการค้าการลงทุนจากหน่วยงานรัฐสูงขึ้น	3.11	1.18	ปานกลาง
ด้านตลาดแรงงานใหม่ในประเทศ	3.63	0.89	มาก
☐ พัฒนาด้านการศึกษาหลักประกอบการและเงื่อนไขการค้าการลงทุนจากภาครัฐ	3.36	1.19	ปานกลาง
☐ มีการอบรมและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน	3.59	1.09	มาก
☐ รับค่าจ้างและเงินเดือนสูงขึ้น	3.78	0.94	มาก
☐ รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแรงงาน	3.81	0.96	มาก

จากตาราง 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์ผลการพัฒนาของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 165 คน พบว่า ผลการพัฒนาของอุตสาหกรรมอาหารทะเลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.73) โดยแบ่งการพิจารณารายด้านและรายชื่อได้ดังนี้

ด้านการขยายการตลาดทางการค้า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าจะระดับความสามารถด้านการขยายการตลาดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามีความสามารถอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเห็นว่าความสามารถด้านเพิ่มการลงทุนได้สูงขึ้น สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.95) รองลงมาเป็นความสามารถด้านการเพิ่มการขยายตัวทางการตลาดสู่อาเซียนและอื่นๆได้ ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.98) ตามลำดับ

ด้านต้นทุนในการจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลผู้ประกอบการเห็นว่าด้านความสามารถในการลดต้นทุนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามีความสามารถในการลดต้นทุนอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเห็นว่าสามารถลดต้นทุนด้านการจัดการได้สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.90) รองลงมาเป็นการลดต้นทุนด้านการผลิต ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.96) และการลดต้นทุนด้านการส่งเสริมการขายและการให้บริการ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.87) ตามลำดับ

ด้านรายได้ของผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการเห็นว่าด้านความสามารถในด้านรายได้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามีความสามารถอยู่ในระดับมากจำนวน 1 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ โดยเห็นว่าผลกำไรจากการประกอบการประจำปีสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 1.02) อยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นการได้รับโอกาสทางการค้าและผลตอบแทนจากการลงทุนสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 1.08) และได้รับนโยบายผ่อนปรนและมาตรการส่งเสริมการค้าและการลงทุนจากหน่วยงานรัฐสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 1.18) ตามลำดับ

ด้านตลาดแรงงานใหม่ในประเทศ ผู้ประกอบการเห็นว่าด้านความสามารถด้านตลาดแรงงานใหม่ในประเทศ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.89) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่ามีความสามารถอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ โดยเห็นว่าการได้รับสิทธิ

ประโยชน์และสวัสดิการแรงงาน สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.96) รองลงมา เป็นการรับค่าจ้างและเงินเดือนสูงขึ้น ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.94) และมีการอบรมและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.09) ตามลำดับ

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเล

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย โดยมีปัจจัยอยู่ 3 ด้าน ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย 1) ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร) 3) ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศปัจจัยใดบ้างส่งผลต่อผลการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย เป็นการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) โดยพิจารณาระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย แยกออกทีละด้านทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านการขยายตลาดทางการค้า 2) ด้านต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการ 3) ด้านรายได้ของผู้ประกอบการ 4) ด้านตลาดแรงงานใหม่ ผลการวิเคราะห์แสดงได้ ดังนี้

ตาราง 4.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้งสามปัจจัยกับผลการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทยสี่ด้าน

	X_1	X_2	X_3	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4
X_1	1						
X_2	.756**	1					

X_3	.624**	.721**	1				
Y_1	.357**	.368**	.430**	1			
Y_2	.264**	.277**	.343**	.604**	1		
Y_3	.199*	.163*	.162*	.567**	.535**	1	
Y_4	.512**	.522**	.355**	.467**	.561**	.581**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.7 พบว่าศักยภาพด้านการจัดการห่วงโซ่อุปทานศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร) และ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทยสามด้านคือ ด้านการขยายตลาดทางการค้าด้านต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการด้านตลาดแรงงานใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระหว่าง 0.264 – 0.756และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทยด้านรายได้ของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่าง 0.162 – 0.199

จากความสัมพันธ์ที่ปรากฏดังตาราง 4.7 สามารถวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) โดยพิจารณาได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขยายตลาดทางการค้า

1. ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร) และ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ ส่งผลต่อการขยายตลาดทางการค้า

$$Y_1 = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \varepsilon \quad \dots\dots\dots 4.1$$

โดยที่ Y_1 คือ การขยายตลาดทางการค้า
 X_1 คือ ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย
 X_2 คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร)

X_3 คือ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ

ตาราง 4.8 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการขยายตลาดทางการค้า

ตัวแปร	ขั้นที่ 1	ขั้นที่ 2
ค่าคงที่	1.481	-
(Sig)	(0.000**)	
X_3	0.526	
(Sig)	(0.000**)	
R^2	0.185	-
Adj. R^2	0.180	
F	37.025	
Sig. F	(0.000**)	
Durbin – Watson	1.986	

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตาราง 4.8 เป็นการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) จะเห็นว่าวิธี Stepwise นั้นมีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่แบบจำลองทีละตัวและในขั้นสุดท้ายของการคัดเลือกตัวแปรพบว่า ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) ณระดับนัยสำคัญที่ 5% มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีสัมพันธ์กับการขยายตลาดทางการค้าค่า Durbin – Watson เท่ากับ 1.986 ใกล้เคียง 2.00 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีอิสระต่อกัน

โดยพบว่าตัวแปรที่คาดคะเนไว้ทั้ง 3 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อการขยายตลาดทางการค้า จำนวน 1 ตัวแปร คือ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ สามารถอธิบายการผันแปรของการขยายตลาดทางการค้าได้ 18.5% หากแทนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแต่ละตัวลงในแบบจำลองของการศึกษาจะได้สมการทำนายแนวโน้มการขยายตลาดทางการค้า โดยศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศมีผลต่อการขยายตลาดทางการค้าเพียงปัจจัยเดียว ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (B) เป็น 0.526 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ได้สมการดังนี้

$$Y_1 = 1.481 + 0.526X_3 \quad \dots\dots\dots 4.2$$

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเล

ของผู้ประกอบการ

2. ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร) และ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้าย

แรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ ส่งผลต่อด้านต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการ

$$Y_2 = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \varepsilon \quad \dots\dots\dots 4.3$$

โดยที่ Y_2 คือ ด้านต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการ
 X_1 คือ ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย
 X_2 คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร)
 X_3 คือ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ

ตาราง 4.9 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการ

ตัวแปร	ขั้นที่ 1	ขั้นที่ 2
ค่าคงที่	2.161	-
(Sig)	(0.000**)	
X_3	0.393	
(Sig)	(0.000**)	
R^2	0.117	-
Adj. R^2	0.112	
F	21.683	
Sig. F	(0.000**)	
Durbin – Watson	1.782	

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตาราง 4.9 เป็นการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) จะเห็นว่าวิธี Stepwise นั้นมีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่แบบจำลองทีละตัวและในขั้นสุดท้ายของการคัดเลือกตัวแปรพบว่า ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) ณระดับนัยสำคัญที่ 5% มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีสัมพันธ์กับด้านต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการค่า Durbin – Watson เท่ากับ 1.782 ใกล้เคียง 2.00 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีอิสระต่อกัน

โดยพบว่าตัวแปรที่คาดคะเนไว้ทั้ง 3 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อด้านต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการ จำนวน 1 ตัวแปร คือ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ สามารถอธิบายการผันแปรของต้นทุนในการ

บริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการได้ 11.7% หากแทนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแต่ละตัวลงในแบบจำลองของการศึกษาจะได้สมการทำนายแนวโน้มต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการโดยศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศมีผลต่อด้านต้นทุนในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการเพียงปัจจัยเดียว ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (B) เป็น 0.393 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ได้สมการดังนี้

$$Y_2 = 2.161 + 0.393 X_3 \quad \dots\dots\dots 4.4$$

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านรายได้ของผู้ประกอบการ

3. ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร) และ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ ส่งผลต่อด้านรายได้ของผู้ประกอบการ

$$Y_3 = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \varepsilon \quad \dots\dots\dots 4.5$$

- โดยที่ Y_3 คือ ด้านรายได้ของผู้ประกอบการ
 X_1 คือ ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย
 X_2 คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร)
 X_3 คือ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ

ตาราง 4.10 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านรายได้ของผู้ประกอบการ

ตัวแปร	ขั้นที่ 1	ขั้นที่ 2
ค่าคงที่	1.792	-
(Sig)	(0.004**)	
X_1	0.366	
(Sig)	(0.010*)	

R^2	0.040	-
Adj. R^2	0.034	
F	6.708	
Sig. F	(0.010*)	
Durbin – Watson		1.862

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตาราง 4.10 เป็นการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) จะเห็นว่าวิธี Stepwise นั้นมีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่แบบจำลองทีละตัวและในขั้นสุดท้ายของการคัดเลือกตัวแปรพบว่า ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) ณระดับนัยสำคัญที่ 5% มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีสัมพันธ์กับด้านรายได้ของผู้ประกอบการค่า Durbin – Watson เท่ากับ 1.862 ใกล้เคียง 2.00 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีอิสระต่อกัน

โดยพบว่าตัวแปรที่คาดคะเนไว้ทั้ง 3 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อด้านรายได้ของผู้ประกอบการ จำนวน 1 ตัวแปร คือ ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย สามารถอธิบายการผันแปรของรายได้ของผู้ประกอบการได้ 4% หากแทนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแต่ละตัวลงในแบบจำลองของการศึกษาจะได้สมการทำนายแนวโน้มรายได้ของผู้ประกอบการโดยศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทยมีผลต่อด้านรายได้ของผู้ประกอบการเพียงปัจจัยเดียว ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (B) เป็น 0.366 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ได้สมการดังนี้

$$Y_3 = 1.792 + 0.366X_3 \quad \dots\dots\dots 4.6$$

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านตลาดแรงงานใหม่

- ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร) และ ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ ส่งผลต่อด้านตลาดแรงงานใหม่

$$Y_4 = \beta_0 + \beta_1X_1 + \beta_2X_2 + \beta_3X_3 + \varepsilon \quad \dots\dots\dots 4.7$$

โดยที่ Y_4 คือ ด้านตลาดแรงงานใหม่

X_1 คือ	ศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย
X_2 คือ	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร)
X_3 คือ	ศักยภาพด้านการบริหารจัดการรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ

ตาราง 4.11 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อด้านตลาดแรงงานใหม่

ตัวแปร	ขั้นที่ 1	ขั้นที่ 2
ค่าคงที่	0.253	-0.353
(Sig)	(0.562)	(0.465)
X_2	0.784	0.473
(Sig)	(0.000**)	(0.002**)
X_1		0.453
(Sig)		(0.007**)
R^2	0.273	0.305
Adj. R^2	0.268	0.296
F	61.177	35.551
Sig. F	(0.000**)	(0.000**)
Durbin – Watson		1.444

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตาราง 4.11 เป็นการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) จะเห็นว่าวิธี Stepwise นั้นมีการคัดเลือกตัวแปรเข้าสู่แบบจำลองทีละตัวและในขั้นสุดท้ายของการคัดเลือกตัวแปรพบว่า ระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ F น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H_0) ณ ระดับนัยสำคัญที่ 5% มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีสัมพันธ์กับด้านตลาดแรงงานใหม่ค่า Durbin – Watson เท่ากับ 1.444 ใกล้เคียง 2.00 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีอิสระต่อกัน

โดยพบว่าตัวแปรที่คาดคะเนไว้ทั้ง 3 ตัวแปร มีอิทธิพลต่อด้านตลาดแรงงานใหม่จำนวน 2 ตัวแปร คือศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทยและยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร) สามารถอธิบายการผันแปรของตลาดแรงงานใหม่ได้ 30.5% หากแทนค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแต่ละตัวลงในแบบจำลองของการศึกษาจะได้สมการด้านตลาดแรงงานใหม่โดยยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลาง

ตอนล่าง (จังหวัดสมุทรสาคร) มีผลต่อด้านตลาดแรงงานใหม่ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (B) เป็น 0.473 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 รองลงมาเป็นศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร (B) เป็น 0.453 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 ได้สมการดังนี้

$$Y_4 = 0.473X_2 + 0.453X_1 \dots\dots\dots 4.8$$

ตอนที่ 8 ข้อมูลปลายเปิด

1. ในความคิดเห็นของท่าน แนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ ควรดำเนินการในทิศทางใด

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังนี้

- ประเทศไทยต้องมีแผนรองรับโดยเร่งทำความเข้าใจกับสถานประกอบการ ให้ปรับเปลี่ยนการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น ลดการพึ่งพาแรงงานข้ามชาติ โดยหันมาใช้แรงงานไทย แรงงานทางเลือก แรงงานภาคเกษตร โดยมาเพิ่มค่าตอบแทนให้สูงขึ้นเพื่อเป็นการจูงใจ และควรมีกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และ หากได้รับผลกระทบมากก็ควรเลิกกิจการ

2. ในความคิดเห็นของท่าน การเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารทะเลควรทำในรูปแบบใดเพื่อเตรียมความพร้อมในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ

- ด้าน การจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะด้านระบบการขนส่งสินค้าเพื่อลดต้นทุนการผลิต ด้านโลจิสติกส์ และการบริหารจัดการคุณภาพสินค้าโดยเริ่มต้นที่คุณภาพของวัตถุดิบก่อนเข้าสู่กระบวนการแปรรูปต่างๆ เมื่อมีต้นทุนที่ต่ำลง ก็มีเงินทุนไปขยายการค้าการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียนและตลาดอื่นๆ ต่อไป

- ด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร โดยพัฒนาระบบการสรรหาจัดให้มีการฝึกอบรม พัฒนาศักยภาพของบุคลากรแรงงานทั่วไปและแรงงานข้ามชาติ รวมทั้งสร้างระบบค่าตอบแทนการให้สวัสดิการที่เป็นธรรมกับลูกจ้าง รับคนงานที่เข้าออกถูกต้องตามกฎหมายกำหนด

นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งจังหวัดสมุทรสาครและสมุทรสงคราม พบว่า แนวทางการเตรียมความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับประเทศกรณีศึกษา : จังหวัดสมุทรสงครามและจังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย 4 ประเด็น ดังนี้

1. แนวโน้มที่เป็นแนวทางสู่การสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศกรณีศึกษา : จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย 4 แนวทาง ได้แก่

1.1. ด้านการจัดโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและบริการทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยนั้น ผู้บริหารหรือผู้ประกอบการต้องมีการวางแผนในองค์กร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายข้อบังคับต่างๆ ในการนำแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ

การคุ้มครองทรัพยากรมนุษย์และทางธรรมชาติ ต้นทุนการผลิต การเพาะเลี้ยง การจับสัตว์น้ำ และการแปรรูป ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องคำนึงถึงสินค้าตามเงื่อนไขกฎระเบียบของยุโรป และของประเทศคู่ค้า

1.2 ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร) ทางจังหวัดได้นำแรงงานต่างด้าวเข้ามา ต้องมีการวางแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว มีการตั้งศูนย์บริหารจัดการด้านแรงงานต่างด้าว จัดทำให้อีกต้องตามกฎหมายคุ้มครอง และสวัสดิภาพตามหลักมนุษยชน และอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติกับชุมชนในจังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร อีกทั้งมีการส่งเสริมความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและประชาชนทั่วไป

1.3 ด้านรูปแบบการแข่งขันของอุตสาหกรรมทะเลไทย เน้นการสร้างแรงงานไทยเพิ่มขึ้น พัฒนาฝีมือแรงงานที่ได้มาตรฐานทางอุตสาหกรรม มีการรณรงค์ การอบรม การบรรจุภัณฑ์จากหน่วยงานที่ได้รับมาตรฐานสากล ลดแรงงานต่างชาติ โดยเน้นเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการผลิต การทำงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการลดขยะ การอนุรักษ์รักษาธรรมชาติ จัดหาแหล่งน้ำชุมชนให้ได้มาตรฐาน โดยให้หน่วยงานของรัฐหมั่นตรวจสอบมาตรฐานตามที่กำหนด เพื่อส่งเสริม เพิ่มมูลค่าการผลิตและการส่งออกสินค้าไปสู่ทวีปยุโรป อเมริกา และประเทศที่มีการตรวจตราอย่างเข้มงวด

1.4 ด้านการพัฒนาของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของผู้ประกอบการ มีความเจริญที่แตกต่าง มีการขายสินค้าทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ มีชื่อเสียงในระดับสากล แม้มีความสามารถในการแข่งขันที่แตกต่างกัน ต้องใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาบริหารจัดการ ลดแรงงานต่างชาติให้น้อยลง พัฒนาฝีมือแรงงานคนไทยเพิ่มขึ้น เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อลดการสั่งซื้อจากต่างประเทศ แปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ จัดระบบโลจิสติกส์และบริหารห่วงโซ่อุปทาน เพื่อลดต้นทุนการจัดการ การผลิต การจัดส่งสินค้า อีกทั้ง พัฒนาหน่วยงานของตนเองให้ได้มาตรฐาน และการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเพิ่มขึ้น

2. การวิเคราะห์ศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลสู่การกำหนดรูปแบบการแข่งขันระหว่างประเทศของจังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

2.1 ศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทย (จังหวัดสมุทรสงคราม) พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่ด้านการผลิต มาเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการขายหรือการให้บริการ และด้านการเคลื่อนย้าย ตามลำดับ ยกเว้นด้านการวางแผน และด้านการจัดซื้ออยู่ในระดับมากที่สุดเพียงสองด้าน

สำหรับจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ทั้งในภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่ด้านการผลิต มาเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการเคลื่อนย้าย ด้านการขายหรือการให้บริการ และด้านการจัดซื้อ ตามลำดับ ส่วนการวางแผนอยู่ในระดับมากที่สุดเพียงด้านเดียว

2.2 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทยของจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่ศักยภาพก่อนการจ้างงานและการจ้างแรงงานข้ามชาติ มาเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ศักยภาพด้านการจูงใจและบำรุงรักษาแรงงานข้ามชาติ และศักยภาพการให้ออกจากงาน ตามลำดับ

ส่วนจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยที่ศักยภาพด้านการจูงใจและบำรุงรักษาแรงงานข้ามชาติ มาเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ศักยภาพก่อนการจ้างงานและการจ้างแรงงานข้ามชาติ และศักยภาพการให้ออกจากงาน ตามลำดับ

2.3 ศักยภาพด้านความพร้อมด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง

พ.ศ. 2557-2560 (จังหวัดสมุทรสงคราม) พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านอนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ มาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้านการบริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน การพัฒนาศักยภาพคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพ มีธรรมภิบาล เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ-ใต้ ตะวันออก และตะวันตก ตามลำดับ

ส่วนจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ยุทธศาสตร์ส่งเสริมศักยภาพของรัฐบาล ทั้งในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยที่ด้านอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ มาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การบริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน พัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ-ใต้และตะวันออก-ตะวันตก และพัฒนาศักยภาพของคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพมีธรรมภิบาล ตามลำดับ

2.4 ศักยภาพความพร้อมด้านการจัดการกำหนดรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการ

เคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ทั้งในภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยที่การสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านการตอบสนองลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว มาเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านการตลาดใหม่หรือตลาดเฉพาะกลุ่ม ด้านการสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านต้นทุน ด้านความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ ตามลำดับ

ส่วนในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ด้านศักยภาพรูปแบบการแข่งขันที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยที่การสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านตลาดใหม่ หรือตลาดเฉพาะกลุ่ม และการสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านการตอบสนองลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว มาเป็นอันดับแรกทั้งสองด้าน รองลงมาด้านการสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านต้นทุนต่ำ และการสร้างรูปแบบกลยุทธ์ที่เน้นเป็นผู้นำด้านความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศส่งผลต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทยในจังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

3.1 ผลทางด้านการขยายตลาดทางการค้าของจังหวัดสมุทรสงคราม อยู่ในระดับมาก พบว่า เน้นด้านการเพิ่มการลงทุนได้สูงขึ้น เพิ่มการขยายตัวทางการค้าสู่ตลาดอาเซียน และอื่นๆ ได้

ส่วนในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ด้านการขยายการตลาดทางการค้า ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านการเพิ่มการลงทุนให้สูงขึ้นมาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การเพิ่มการขยายตัวทางการตลาดสู่ตลาดอาเซียนและอื่นๆ ได้

3.2 ผลทางด้านต้นทุนในการจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเลของจังหวัดสมุทรสงคราม อยู่ในระดับมาก พบว่า มีการลดต้นทุนการจัดการ ลดต้นทุนด้านการผลิต ลดต้นทุนด้านการส่งเสริมการขายแต่ให้บริการที่ดี

ส่วนในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ด้านต้นทุนในการจัดการอุตสาหกรรมอาหารทะเล ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยที่ด้านการลดต้นทุนด้านการจัดการ มาเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการลดต้นทุนด้านการผลิต และการลดต้นทุนด้านการส่งเสริมการขายและการให้บริการ ตามลำดับ

3.3 ผลทางด้านรายได้ของผู้ประกอบการของจังหวัดสมุทรสงคราม อยู่ในระดับมาก พบว่า ผลกำไรจากการประกอบการประจำปี โอกาสทางการค้า และผลจากการตอบแทนจากการลงทุนสูงขึ้น และได้รับนโยบายผ่อนปรนและมาตรการส่งเสริมการค้าการลงทุนจากหน่วยงานภาครัฐ

ส่วนในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ด้านรายได้ของผู้ประกอบการทั้งในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยที่ด้านการรับโอกาสทางการค้าและผลตอบแทนจากการลงทุนสูงขึ้น มาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือผลกำไรจากการประกอบการประจำปี และการได้รับนโยบายผ่อนปรนและมาตรฐานการส่งเสริมการค้าการลงทุน ตามลำดับ

3.4 ผลทางด้านตลาดแรงงานใหม่ของจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแรงงาน อยู่ในระดับมากที่สุด พร้อมกันนั้น ยังได้รับค่าจ้าง และเงินเดือนสูงขึ้น มีการอบรมและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานใหม่ เป็นต้น

ส่วนในจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยที่ด้านการรับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแรงงาน มาเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านการรับค่าจ้างและเงินเดือนสูงขึ้น มีการอบรมสัมมนาทักษะฝีมือแรงงาน และพัฒนาด้านการศึกษาหลักการประกอบการ และเงื่อนไขการค้าการลงทุนจากภาครัฐ ตามลำดับ

4. ข้อเสนอแนะนโยบายจากผลการศึกษาไปสนับสนุนการวางแผนการสร้างความพร้อมของการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลของจังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

4.1 แนวโน้มที่เป็นแนวทางสู่การสร้างความพร้อมของการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลสู่การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลับสู่ประเทศ ในจังหวัดสมุทรสงคราม ได้เสนอแนวทางดังนี้ ผู้บริหารระดับกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงแรงงาน ทบวง กรม ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างชาติ ควรกำหนดกฎระเบียบที่มีความชัดเจน แนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องสำหรับแรงงานต่างชาติต้องมีความรัดกุม มีมนุษยชน มีความโปร่งใส และมีความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย อีกทั้งควรสนับสนุนแรงงานไทยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานที่มีฝีมือ มีการอบรมพัฒนาบุคลากร ซึ่งเป็นทรัพยากรหลักและสำคัญ โดยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาบริหารจัดการ ให้การสนับสนุนบริษัทเอกชน องค์กร ร้านค้า และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบขนส่งมวลชนที่ทันสมัย โดยใช้ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานที่ทันสมัยเข้ามาใช้อย่างเป็นรูปธรรม

ส่วนในจังหวัดสมุทรสาครได้เสนอแนวทาง ดังนี้ ประเทศไทยต้องมีแผนรองรับโดยเร่งทำ ความเข้าใจกับสถานประกอบการ ให้ปรับเปลี่ยนการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น ลดการพึ่งพาแรงงานข้ามชาติ โดยหันมาใช้แรงงานไทย แรงงานทางเลือก แรงงานภาคเกษตร โดยมาเพิ่มค่าตอบแทนให้สูงขึ้นเพื่อเป็นการจูงใจ และควรมีกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และ หากได้รับผลกระทบมากก็ควรเลิกกิจการ

4.2 ด้านศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานและการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของอุตสาหกรรมอาหารทะเลสู่การกำหนดรูปแบบการแข่งขันระหว่างประเทศ ในจังหวัดสมุทรสงคราม ได้เสนอแนวทาง ดังนี้ ประการที่หนึ่ง ควรพัฒนาทรัพยากรทางธรรมชาติ ป่าชายเลน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ต้องเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญให้แก่ทรัพยากรเหล่านี้ด้วยการเสริมสร้างศักยภาพเทคโนโลยีที่ทันสมัย การฝึกอบรมจนเชี่ยวชาญ การขึ้นเงินเดือน และค่าตอบแทนที่จูงใจให้ประชาชนหันมา

สนใจนวัตกรรม และการเพิ่มผลผลิตที่ดีมีคุณภาพทันสมัย สามารถผลักดัน และสู้คู่แข่งได้อย่างเสรี ด้วยการ จัดวันรณรงค์ (Campaign) สินค้าอุตสาหกรรมอาหารทะเลสุดลาดโลก มีการส่งเสริมการขายในกรณีพิเศษ หรือวันพิเศษ (Promotion) ช่วงวันสำคัญของประเทศให้แก่นานาชาติ เพื่อเป็นการหาตลาดใหม่ การแข่งขัน รูปแบบใหม่ เมื่อมีการจัดงานออกบูธ (Booth) สินค้าในโอกาสวันประชุมนานาชาติ ผู้บริหารระดับสูงควรมี โครงการ และให้การสนับสนุนด้านนโยบาย และโครงการต่างๆ ในการสนับสนุน และส่งเสริมการค้าไทย และการค้าโลกที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารทะเลไทย เป็นต้น

ประการที่สอง ควรจัดระบบการผลิต การวางมาตรฐาน การบริหารบุคลากร แรงงานต่างด้าว ฯลฯ ให้อยู่ในกรอบ ระเบียบของทางราชการ เพื่อไม่ให้มีปัญหาในภายหลัง อีกทั้งมีการอบรมพนักงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการป้องกันอุบัติเหตุ หรืออุบัติภัยต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างไม่ตั้งใจ แต่เป็นการป้องกัน (Prevention) พร้อมกันนั้น หน่วยงานเหล่านี้ ควรคิดและสรรหานวัตกรรมใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลาในการ นำเสนอ ค่าขายคู่แข่งอย่างต่อเนื่อง หรืออาจสร้างพันธมิตรกับคู่ค้าในระดับอาเซียนด้วยกัน จึงควรศึกษา ข้อมูลคู่แข่ง รูปแบบ การแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อส่งเสริมการตลาด และสามารถแข่งขันในระดับสากลได้ จำเป็นต้องจัดหาเครื่องจักรที่ทันสมัย นำเทคโนโลยีต่างประเทศ มีระบบการตรวจสอบที่รวดเร็ว ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ส่วนในจังหวัดสมุทรสาคร ได้เสนอแนวทาง ดังนี้

ประการที่หนึ่ง ด้านการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะด้านระบบการ ขนส่งสินค้าเพื่อลดต้นทุนการผลิต ด้านโลจิสติกส์ และการบริหารจัดการคุณภาพสินค้าโดยเริ่มต้นที่คุณภาพ ของวัตถุดิบก่อนเข้าสู่กระบวนการแปรรูปต่างๆ เมื่อมีต้นทุนที่ต่ำลง ก็มีเงินทุนไปขยายการค้าการลงทุนในกลุ่ม ประเทศอาเซียนและตลาดอื่นๆ ต่อไป

ประการที่สอง ด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร โดยพัฒนาระบบการสรรหาจัดให้มี การฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพของบุคลากรแรงงานทั่วไปและแรงงานข้ามชาติ รวมทั้งสร้างระบบค่าตอบแทน การให้สวัสดิการที่เป็นธรรมกับลูกจ้าง รับคนงานที่เข้าออกถูกต้องตามกฎหมายกำหนด